

Можда је овај сукоб између председника и премијера Србије око кандидовања за председничке изборе фингиран? Можда заиста ових дана у Србији "није тешко бити спин", можда је заиста све то само замешатељство мудрих комбинатора који у другом кругу желе да виде као "противкандидате" политичког оца и политичког сина, и тако обезбеде тријумф владајућој партији.

Фамозни спот под радним насловом "Има ли пилота у авиону", у коме се после језивих турбуленција изненада појављује неочекивана сила која решава ствар у виду премијера Вучића који је све то само сањао, занимљив је са више страна - осим што показује завидне глумачке способности српског премијера, морбидни укус његових маркетинг стручњака, актулено осећање апокалипсе које доминира у његовом изборном штабу, овај спот је симптоматичан и зато јер се појављује само дан пошто је целокупна српска политичка јавност "шокирана" коперниканским обртом у односима председника и премијера, који се одједном, јел`те, дописују, и како се испоставило, председнику нема ко да пише.

И док су од осам дневних листова, њих седам на насловним странама објавили текстове против "Неверног Томе" проглашавајући га издајником, и руским плаћеником, док су вести о апсолутној подршци премијеру стизале једна другу, у шта се изненада и као поручен укључио и аустријски канцелар Керн који је исхвалио премијера, Србија је гледала директан пренос "диференцијације" у редовима Владе и у редовима напредњака. Разочарана, уплашена, осветољубива лица у крупним кадровима на телевизијама. Било је то тако у стилу Осме седнице, за оне који то памте, а овај политички театар имао је чак и шекспировске обресе. Емоције и катарза међу министрима, пријатељима и бившим пријатељима. Да драма буде већа, и син актуелног председника државе, повинујући се партијској дисциплини, стаје на страну очевог непријатеља. То је тако српски!

Друштвене мреже су се усијале, један политички аналитичар цео дан јури с телевизије на телевизију да објасни о чему се ту заправо ради, док оцрњени Томислав Николић и даље чека писмо од премијера.

Јер Томислав Николић је наводно тражио да му Вучић врати странку коју је основао и да му да премијерско место, а заузврат би подржао свог политичког сина, док његов прави син подржава његовог политичког сина, и изјављује да ће се "тата и Вучић" договорити. Модел шаховске рокаде "Путин - Медведев" овде изгледа неће проћи, или можда и хоће?

Из целе ове турбуленције, као у оном споту са авионом, испада само једна јасна порука - да Вучић не да Србију, да је он гарант мира и стабилности на Балкану, да је економски Србију дигао из пепела и да нико, па ни председник државе, неће бити поштеђен медијске судбине заштитника грађана, који бар ових дана може да одахне јер је Тома, испоставило се, идеалнији непријатељ.

Сваки другачији исход значио би турбуленције и био би турбо.

